

XUÂN CHỨC TẾT.

Xuân này chúc Bác : cứ Ù dền,
Năm ngoài Hên rồi, lại thêm Hên,
Mấy ngón tay Chỉ, phang mạnh xuống,
Hai hàng Râu-Kẽm, vênh cong lên,
Cứ Thông Vải MỦN, chó thêm khoẻ,
Ngồi suốt Năm Canh, sức vẫn bền,
Năm mới, Năm-me, tôi xin chúc :
Bác Vết, sao làng phải... phát Rên.

XOA... LÀ QUÊN HẾT

Chữ rằng : "Xuân bắt tái lai"
Vì sao lại thảo một vài vần Thơ,
Tầm kia đã hết vương tơ,
Buồn vì thế sự, ngăn ngõ chiến-trường
Ra đi xa cách quê-hương,
Bạn-bè một dùm, đêm trường lẻ loi,
Nước-non ngang ngựa đầy vơi,
Mặc ai còn nặng cuộc đời đua chen,
Gió đông lạnh thổi bên dèm,
Chạm đầu, bốn Cự, bên đèn ngồi xoa,
Càng khuya ,chuyện nở ba hoa,
Quên trời, quên đất, quên nhà, héo hon,
Còn trời, còn nước, còn non,
Còn Bài, còn bạn, ta còn cứ... Xoa.

LỜI... VỢ KHUYÊN.

Đa-meng Mạc-chước, làm chi ?
Thời giờ lãng-phí, Cuả đi thay người.
Được thi : Nói-nói, Cười-cười,
Thua thi : gọi chín mười lời chẳng thừa
Ngoài Bàn, lịch-sự có thừa,
Vào Bàn, Găt-gổng chẳng chừa một ai,
Bao giờ Ông mới chịu Cai,
Con-ma Mã-tước, làm Ngai.. Xấu chơi.

T
H
O

M
A
C

C
H
U
Y
C

của T.M.C.